

munikation. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis den erhvervsdrivende indrykker annoncer med bestillingskupon, eller hvis en annonce angiver et ordretelefonnummer.

Det kræves ikke, at fjernsalget har et bestemt omfang, eller at det er særligt velorganiseret, og det kræves heller ikke, at markedsføringen har et bestemt omfang eller sker med en bestemt hyppighed.

Udbyder en erhvervsdrivende varer eller tjenesteydelser på Internettet, vil reglerne finde anvendelse, hvis forbrugeren afgiver bestilling ved at klikke på et symbol (ikon) på skærmen eller ved at ringe. Postordresalg, hvor forbrugeren anvender en ordreseddel i et katalog eller lignende, er klart omfattet. Reglerne vil også omfatte tilfælde, hvor en annonce dels indeholder et billede af varen og oplysning om varens pris, dels indeholder en bestillingskupon eller oplysning om en ordretelefon, og hvor forbrugeren har anvendt bestillingskuponen eller har afgivet bestilling telefonisk. Endvidere vil reglerne omfatte aftaleindgåelse, der sker ved brug af fjernkommunikation på grundlag af TV- eller radioreklamer, som har til formål at fremkalde bestillinger ved brug af fjernkommunikationsteknik.

Reglerne finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor forbrugeren ringer til en butik og bestiller varer, som er blevet udbudt i en annonce, selv om annoncen eventuelt har indeholdt oplysning om butikens telefonnummer. Det skyldes, at formålet med annonceringen i disse tilfælde ikke er at indgå aftaler ved brug af fjernkommunikationsteknik.

Reglerne finder heller ikke anvendelse i tilfælde, hvor en forbruger anvender et ordretelefonnummer, som er blevet oplyst i en annonce, men bestiller en anden vare i butikken end den, som blev udbudt i den eller de pågældende annonce(r).

Kommissionen har på et møde med medlemslandene om gennemførelsen af direktivet oplyst, at det efter Kommissionens opfattelse falder uden for direktivets formål at regulere f.eks. telefonisk tidsbestilling hos tandlæger, advokater m.v. Det forudsættes i overensstemmelse hermed, at reglerne ikke finder anvendelse på sådanne aftaler, selv om forbrugeren ringer efter at have set en annonce i telefonbogen eller i en avis. Sådanne annoncer indeholder normalt ingen nærmere oplysninger om de tjenesteydelser, der tilbydes, eller om prisen på ydelserne.

Bestemmelsen i § 10 a tilsigter at gennemføre fjernsalgsdirektivets artikel 2, nr. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2.1 og 2.4.2.4.

I den foreslåede § 10 b defineres »fjernkommunikation«.

Med henblik på at opfylde direktivet omfatter definitionen enhver form for kommunikation, der foregår, uden at parterne mødes. Det er således uden betydning, hvilken teknik der benyttes. Omfattet er dermed enhver fremgangsmåde, der kan bruges til kommunikation, uden at parterne behøver at mødes fysisk.

I direktivets bilag I er der nævnt følgende eksempler på fjernkommunikationsteknikker, som kan anvendes til aftaleindgåelse: Adresserede og uadresserede tryksager, standardskrivelser, reklamer i tidsskrifter med bestillingsseddel, kataloger, menneskeligt betjent telefon, automatisk telefon (opkaldsautomat, audiotekster), radio, visiofon (telefon med billede), videotekst (mikrocomputer, fjernsynsskærm) med tastatur eller sensorskærm, elektronisk post (e-mail), telefax og fjernsyn (telekøb).

Internet-handel er et andet væsentligt område for fjernsalg, der er under udvikling.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre fjernsalgsdirektivets artikel 2, nr. 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2.3.

Til §§ 10 c-e

I §§ 10 c-e fastlægges en række undtagelser fra fjernsalgsreglernes anvendelsesområde. I § 10 c undtages en række tilfælde helt fra kapitlets anvendelsesområde. § 10 d indeholder nogle undtagelser fra reglerne om den erhvervsdrivendes oplysningspligt, mens § 10 e fastsætter en række undtagelser fra reglerne om fortrydelsesret.

Til § 10 c

I stk. 1, nr. 1, undtages finansielle tjenesteydelser helt fra anvendelsesområdet.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger pkt. 2.1 har Kommissionen fremsat et direktivforslag om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Et direktiv herom kan formentlig forventes endeligt vedtaget inden for et års tid, og det vil formentlig på en række punkter afvige fra det generelle fjernsalgsdirektiv. På nuværende tidspunkt er det desuden uafklaret, om det kommende direktiv bliver et minimumsdirektiv eller (helt eller delvis) et totalharmoniseringsdirektiv. Det foreslås derfor, at en lovmæssig regulering af fjernsalg af finansielle tjenesteydelser afventer vedtagelsen af det nævnte særdirektiv, jf. dog lovforslagets § 1, nr. 7 (om bortfald af tilknyttede kreditaftaler, når forbrugeren bruger sin fortrydelsesret m.v.) og § 2 (uanmodet markedsføring).